

שאי אפשר להשיג בו. (ס"א לגביה, מכלל דלא אתפרע כלל) **וְכֹלֵא אֶתְקַשֵּׁר**
דָּא בְּדָא. וּמוֹחָא קָרִיב נַחַת רוּחַ דְּכֹלֵא ועי"כ כל הפרצופים
 נקשרים זה בזה, וכל זה נעשה ע"י המוח דז"א שהוא מקריב את הנחת רוח אל כל הפרצופים
 ועי"כ כולם מתקשרים זה בזה (רמ"ק).

עורקי הכבד הם מחנות הס"מ יחד עם המלאכים הנקראים אישים
עֲרָקִין דְּכַבְּדָא, אֱלִין אֲשִׁים, וְכָל אֵינוֹן חִיְלִיהוֹן והנה
 עורקי הכבד שהם מחנות הסמא"ל הם יחד עם המלאכים הנקראים אישים
 וביחד עם כל חיילותיהם, ואישים הם המדרגה האחרונה מעשרת המדרגות של המלאכים
 [וכא] והם עומדים במדרגה בינונית בין הקדושה לחיצונים והם קרובים לחיצונים ושולטים
 עליהם (רמ"ק). **כָּבֵד, כְּמָה דְּאֶתְמַר** והכבד הוא זכר דקלי' שהוא הס"מ כמו
 שלמדנו. **יוֹתֶרֶת נִקְבָּה, נוֹקְבָא דִּילִיָּה** ויותרת הכבד הוא לשון נקבה כי
 הוא כנגד נוק' דקלי' שהיא הלילי"ת. **אֲמַאי יוֹתֶרֶת** ולמה היא נקראת יותרת.
דְּלֹא אֶתְחַבֵּרַת בְּדְכוּרָא אֱלָא פֶּד אֲשַׁאֲרַת לָהּ שַׁעֲתָא,
לְבַתָּר דְּעַבְדַּת נְאוּפָהָא, וְשִׁבְקָא לִיָּה אלא הוא בגלל שהיא לא
 מתחברת עם הזכר שלה אלא רק כאשר פנוי לה שעתה, והוא כאשר היא עשתה את

אור הרשב"י

[וכא] וכמבואר ברמב"ם הלכות יסודי התורה
 פרק ב' ז' שינוי שמות המלאכים על שם
 מעלתם הוא, ולפיכך נקראים חיות הקדש
 והם למעלה מן הכל ואופנים ואראלים
 וחשמלים ושרפים ומלאכים ואלהים ובני
 אלהים וכרובים ואישים, כל אלו עשרה
 השמות שנקראו בהן המלאכים על שם עשר
 מעלות שלהן הן.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

ניאופיה בעולם ועזבה אותם, דהיינו שכאשר היא גמרה להחטיא את בני האדם עד שהיא לא מוצאת מקום לעורר את זנותה בתחתונים ואז יש לה שעה פנויה והיא בעלה לקבל מהזכר שלה שהוא הסמא"ל, ולכן היא נקראת יותרת כי בעלה מיותר לה והיא לא מתחברת עמו תמיד כי בעלה הוא בחינת מותר ושיריים (רמ"ק). **תו, יוֹתֶרֶת נִקְבְּהָ, דְּכֵר בְּעִיָּא לְאַתְחַבְּרָא בְּכַר נָשׁ, אֶתְעַבִּידָת לְגַבִּיָּה שְׁיִוְרִין, דְּלֹא אֶתְחַשְׁבֵּת כָּלִל** ועוד טעם שהיא נקראת יותרת, והוא מלשון מיותר כי הנה כאשר היא רוצה להתחבר עם האדם ולהחטיאו אז היא נעשית בתחילה כמותר ושיריים שכאילו היא לא נחשבת כלל ואין בכוחה להחטיא. **לְבַתָּר אִיהִי אֶתְקַרְבֵּת זְעִיר זְעִיר לְגַבִּיָּה, עַד דְּאֶתְעַבִּידָא לִיה חֲבוּרָא חָדָא** אמנם אח"כ היא מתקרבת אליו מעט מעט עד שהיא מתחברת עמו בחיבור אחד והאדם לא יכול להיפרד ממנה אלא רק בהתגברות חזקה [ורנב]. **וּמֵאֲלִין עֲרֻקִין דְּכַבְּדָא, מִתְפַּשְׁטִין אַחֲרָן זְעִירִין, לְכַמָּה זַיִינִין** ומאלו העורקים של הכבד מתפשטים כוחות אחרים לכמה מינים, דהיינו שמתפשטים מאלו המלאכים הנקראים אישים כמה מיני מלאכי הסט"א שהם קטנים לעומתם, **וְכָלֵא**

אור הרשב"י

בתחילה התעם, ולבסוף בקרבם. אמר רבא: בתחילה קראו הלך ולבסוף קראו אורח ולבסוף קראו איש, שנאמר ויבא הלך לאיש העשיר ויחמול לקחת מצאנו ומבקר לעשות לאורח, וכתוב ויקח את כבשת האיש הרש ויעשה לאיש הבא אליו.

[ורנב] וכדאיתא בסוכה דף נב עמוד א' אמר רבי אסי: יצר הרע, בתחילה דומה לחוט של בוכיא, ולבסוף דומה כעבותות העגלה, שנאמר הוי מושכי העון בחבלי השוא וכעבות העגלה תטאה.

וכן איתא עוד בעמוד ב' רב הונא רמי: כתיב כי רוח זנונים התעה וכתוב בקרבם! –

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

נָטְלִין אַמּוּרִין וּפְדָרִין, וְכָלֵהוּ כְּלִילָן בַּכָּבֵד וְכָל אֱלֹהִים לֹקָחִים

למזונם את האמורים והפדרים הנאכלים כל הלילה ע"ג המזבח וכל אלו המלאכים הם

כלולים בבחינת הכבוד שהוא הסמא"ל.

כולם לוקחים ואוכלים את חלקם כל אחד כפי הראוי לו עד שנקשרים ע"י הקרבן

כל המדרגות כאחד

לֵב דָּאִיהוּ עֲקָרָא בְּקִדּוּשָׁה, נָטִיל וּמִקְרִיב לְמוֹחָא כְּמָה

דְּאִתְמַר והנה המלכות הנקראת לב שהיא העיקר בקדושה היא לוקחת את חלק

הרוחני שבקרבן, שהוא הוידוי והתפילה והיא מקריבה אותו אל ז"א הנקרא מוח כמו

שלמדנו. לֵב שְׂרִיאַ עַל תְּרִין כּוּלִיין, וְאִינוּן תְּרִין כְּרוּבִין

יְהִבִין עֵיטָא וְזוּ המלכות הנקראת לב היא שורה על שתי הכליות שהם מטטרו"ן

וסנדלפו"ן שהם בסוד שני הכרובים, והם נותנים את העצה ללב על הנהגת העולם בסוד

כליות יועצות, וְאִינוּן רְחִיקִין קְרִיבִין, יְמִינָא וּשְׂמָאלָא והם גם

רחוקים וגם קרובים, מאחר שהם מושרשים בחסד שבימין ובגבורה שבשמאל, ולכן הם

מקרבים ומרחקים, כי דרך הימין לקרב ודרך השמאל לרחק. וְכָלֵהוּ נָטְלִין

וְאֹכְלִין כָּל חָד בְּדָקָא יָאוּת, עַד דְּאִתְקַשְׁר כָּלָא בְּחָדָא

וכולם לוקחים ואוכלים את חלקם כל אחד כפי הראוי לו עד שנקשרים ע"י הקרבן כל

המדרגות כאחד (רמ"ק).

זבחי אלוקים היא המלכות שמקבלת את הוידוי והתפילה, וגם החיצונים מתמתקים

זְבַחִי אֱלֹהִים רוּחַ נְשַׁבְּרָה, (תהלים נא) דָּא מִתְקָרִיב לֵילָב, רוּחַ נְשַׁבְּרָה, וְדוּי וְצִלּוֹתָא וזהו מש"כ 'זבחי אלהים רוח נשברה',

דהיינו שהדבר המגיע אל המלכות הנקראת לב שהיא שם אלהים הוא רוח נשברה שהוא הוידוי והתפילה. **דְּהָא וְדָאִי** (קהלת יב) **וְהָרוּחַ תָּשׁוּב אֶל** (דף רכ"ה ע"א)

הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִתְּנָה כי אז בודאי הרוח הנשברה תשוב אל המלכות הנקראת אלהים אשר היא נתנה את נפשו בגופו. **וְכָבֵד מִקָּרִיב לִיה לְגִפְיָה לָב, דְּאִיהוּ סְנִיגוּרָא עֲלֵיהּ, וְכָלָא קְשׁוּרָא כַּחְדָּא בְּקוֹרְבָנָא**

והנה לאחר הוידוי בחינת הכבוד שהוא הסמא"ל הוא מקריב את האדם אל המלכות הנקראת לב שבזה הוא נהפך להיות סניגור ומליץ יושר עליו, מאחר שע"י הוידוי הוא נתן לסמא"ל את חלקו שהוא חלק הרע שבקרבן, ואז הכל נקשר כאחד ע"י הקרבן כי אפילו כוחות הטומאה נתקנים ומתמתקים ע"י הקרבן (מק"מ).

כל הנגעים יוצאים מהסמא"ל הנקרא כבד, והלב הוא המזוכך מכל האיברים **מִן כָּבֵד, נִפְקִין כָּל מַרְעִין, וְכָל מִכְתָּשִׁין, לְכָל שְׂיִיפֵי גּוֹפָא, וְיִבִּיה שְׂרִיין** והנה מהכבד יוצאים כל המחלות וכל הנגעים לכל

אברי הגוף שבו הם היו שוכנים, ומשום כך כל הנגעים יוצאים מהסמא"ל הנקרא כבד. **לָב, אִיהוּ זְכִידָּא מִכְלָא. מִנִּיה נִפְקִין כָּל טַב, וְכָל בְּרִיאוֹתָא דְשְׂיִיפִין כְּלָהוּ** אמנם הלב הוא המזוכך מכל האברים ולכן ממנו

הלימוד היומי